

La universitat 'glocal'

Avui en dia el paper social d'una universitat es mesura pel seu impacte i la seva qualitat en educació superior i investigació, i també pel grau de desenvolupament del que s'ha anomenat de manera simplista *la tercera missió*, és a dir, la interacció socioeconòmica i cultural amb el seu entorn, orientada cap a la millora del desenvolupament de les nostres comunitats. Per tant, ja forma part de la missió de la universitat el fet de participar en la formació d'un entorn propici per a la generació de coneixement i la seva transformació en valor econòmic, en productivitat i en competitivitat, facilitant la creació d'ocupació i de riquesa, però fer-ho, al mateix temps, contribuint a establir les bases d'una societat equilibrada, avançada i més justa, és a dir, sostenible.

La focalització en la competitivitat local/nacional no li ha d'impedir participar en la resposta global als reptes de la humanitat. Ser una institució clau en l'àmbit regional, treballant pel desenvolupament de la societat immediata amb totes les possibilitats que ofereixen l'ensenyament, la recerca i la transferència d'activitats de coneixement i, al mateix temps, una institució compromesa a escala mundial que, a través de l'educació de ciutadans conscients, de mentalitat oberta i esperit crític, i també a través d'una activitat de recerca rellevant, participa en la definició de línies d'acció global cap a un món just i sostenible.

Aquest compromís local i global necessita una estratègia institucional explícita, construïda, participada i assumida sobretot pel personal acadèmic; una qüestió que apunta al model de governança necessari.

FRANCESC XAVIER GRAU

PROFESSOR DE LA U. ROVIRA I VIRGILI

D'altra banda, una universitat que decideix comprometre's amb el desenvolupament de la societat a la qual es deu també haurà d'adaptar la seva estructura i organització per poder ser el punt de catalitzador de la xarxa cultural de la seva regió d'influència; activa en la cooperació internacional per al desenvolupament i en el treball social local; un motor per a la internacionalització de la regió d'influència; un agent actiu en la presa de decisions de la regió, particularment en l'establiment d'objectius i instruments estratègics regionals i en la promoció de la col·laboració amb els agents socioeconòmics; i una font de riquesa, a través de l'augment de la competitivitat de les empreses mitjançant la necessària cadena investigació-transferència de coneixement-innovació.

Mentre que l'impacte de la recerca s'ha normalitzat en moltes àrees científiques, i domina la mesura dels resultats de l'activitat investigadora de les universitats i qualsevol altra institució de coneixement, la mesura de l'impacte de l'ensenyament és molt més difícil d'aconseguir, i encara ho és més el de l'impacte social de l'activitat global d'una universitat. Tot i les grans dificultats que es plantegen, les universi-

tats han de fer esforços per ser capaces de monitoritzar l'evolució del seu impacte a la societat i, tant o més important, ser capaces de comunicar-ho al públic en general i a l'administració, d'una manera coherent, estable i regular.

Amb motiu del 25è aniversari de l'assassinat d'Ignacio Ellacuría, rector de la Universitat Iberoamericana del Salvador, el 1989, Michael McCarthy va publicar un interessant article al *New York Times*, reproduït per l'ARA, que acaba amb un últim paràgraf inspirador: "Ara que el futur de l'educació superior és tan incert i que s'incrementen les pressions financeres sobre les universitats, cal molt de coratge per donar a una institució educativa unes directrius que vagin una mica més enllà de l'economia de mercat. El pare Ellacuría liderava la visió d'una universitat que esdevé una «força social ineludible» a favor del bé. I això no és menys important el 2014 del que ho era el 1989. Encara crec que una educació no basada en la justícia és una farsa, i que necessitem desesperadament líders acadèmics savis, valents i fins i tot heroics per fer realitat els més alts propòsits de l'educació".

Aquesta visió d'una universitat com una força social ineludible a favor del bé fa compatible el compromís amb les necessitats immediates de les nostres societats locals i el compromís amb els reptes globals del món, de la nostra societat global. Aquest és el veritable repte de moltes universitats arreu, que tenen la possibilitat i la responsabilitat de ser una universitat *glocal*.

**L'autor és director acadèmic de la Global University Network for Innovation*